

Dosarul nr. Ira-46/2022
1-19197201-01-Ira-11012022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie

Judecând, fără citarea părților recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Podubnîi Ion xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.12.2019-09.07.2021;
2. Instanța de apel: 30.07.2021-09.11.2021;
3. Instanța de recurs: 11.01.2022-01.03.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 09 iulie 2021, Podubnîi Ion, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.320¹ Cod Penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Podubnîi Ion, la 7 august 2019, în jurul orei 10-00, aflându-se în xxxxx, cunoscând despre faptul că prin ordonanța Judecătoriei Soroca sediul Florești, din 01 august 2019, în privința fostei concubine Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite măsuri de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în aceiași localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase, încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de a nu vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a nu contacta cu Morari Ina și xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 7 august 2019, în jurul orei 15-15, aflându-se în xxxxx, continuându-și intențiile sale infracționale, cunoscând despre faptul că prin ordonanța Judecătoriei Soroca sediul Florești din 01 august 2019, în privința fostei concubine

Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite măsuri de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în aceeași localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase, încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de a nu vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a nu contacta cu Morari Ina și copilul xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 9 august 2019, în jurul orei 21-45, aflându-se xxxxx continuându-și intențiile sale infracționale, cunoscând despre faptul că prin Ordonanța Judecătorei Soroca sediul Florești din 01 august 2019, în privința: fostei concubine Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase, încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de a nu vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a nu contacta cu Morari Ina și copilul xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 13 august 2019, în jurul orei 15-55, aflându-se în xxxxx continuându-și intențiile sale infracționale, cunoscând despre faptul că prin ordonanța Judecătorei Soroca sediul Florești din 01 august 2019, în privința, fostei concubine Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite măsuri de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în aceeași localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase, încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de a nu vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a nu contacta cu Morari Ina și copilul xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 16 august 2019, în jurul orei 21-10, aflându-se în xxxxx, continuându-și intențiile sale infracționale, cunoscând despre faptul că Ordonanța Judecătorei Soroca sediul Florești din 01 august 2019, în privința fostei concubine Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite măsuri de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase și a amenințat-o cu aplicarea violenței încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de contacta cu Morari Ina și copilul xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 17 august 2019, în jurul orei 20-25, aflându-se în xxxxx, continuându-și intențiile sale infracționale, cunoscând despre faptul că prin Ordonanța Judecătorei Soroca sediul Florești din 01 august 2019, în privința fostei concubine

Morari Ina și copilului minor xxxxx, au fost stabilite măsuri de protecție a victimei violenței în familie, pe un termen de 90 zile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, s-a prezentat la domiciliul victimei situat în aceeași localitate, unde a numit-o cu cuvinte injurioase, a amenințat-o cu aplicarea violenței și a deteriorat geamul, încălcând măsurile de protecție stipulate în ordonanță și anume: „obligarea de a nu vizita domiciliul lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a sta la o distanță de 200 m de la locul aflării lui Morari Ina și copilului xxxxx; de a nu contacta cu Morari Ina și copilul xxxxx”, încălcându-i prin aceasta dreptul la viață fără violență.

Tot el, la 08 septembrie 2019 în jurul orei 11-20, aflându-se în xxxxx, având scopul neexecutării măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, aplicate față de concubina - Morari Ina și copilul minor - xxxxx, cunoscând că prin ordonanța de protecție din 01 august 2019, eliberată de Judecătoria Soroca sediul Florești, i-au fost aplicate, pentru o perioadă de 90 de zile, interzicerea de a vizita victima Morari Ina și copilul xxxxx la locul de trai, amplasată în xxxxx, obligația de a sta departe de locul aflării victimei Morari Ina și copilul xxxxx la o distanță de 200 m, obligația de a nu contacta cu victima Morari Ina și copilul xxxxx, ultimul intenționat, a încălcat interdicțiile stabilite, adică a venit la locul de trai a victimei Morari Ina și copilului xxxxx, unde a inițiat un conflict, provocându-le victimelor starea de frică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a ajuns la concluzia, că ținând cont de prevederile art. 30 Cod penal, acțiunile ilegale ale inculpatului Podubnîi Ion xxxxx urmează a fi calificate nu ca 7 infracțiuni separate, or, la caz, au fost emise nu 7 ordonanțe de protecție, dar o ordonanță de protecție în privința victimei violenței în familie Morari Ina, și copilului minor xxxxx, referitor la care Podubnîi Ion, nu a executat măsurile indicate, astfel că, Podubnîi Ion a săvârșit doar o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal, aceasta fiind prelungită, deoarece faptele au fost săvârșite cu o intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop și alcătuind în ansamblu doar o infracțiune de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, prevăzute de art. 320¹ Cod penal și inculpatul Podubnîi Ion a încălcat ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria Soroca sediul Florești din 01 august 2019.

Astfel, instanța de fond a constatat, că prin acțiunile sale intenționate, Podubnîi Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal, după semnele calificative, neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, aplicându-i pedeapsa expusă supra.

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu *apel* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura raionului Florești, Revencu Vasile, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Podubnii Ion sa fie recunoscut vinovat în săvârșirea unui concurs de infracțiuni prevăzute de art. art. 320¹; 320¹; 320¹; 320¹;

320¹; 320¹ și 320¹ Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 2 ani închisoare pentru fiecare infracțiune.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili inculpatului definitiv o pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 8 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2.1 În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- instanța de judecată în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor administrate și a calificat acțiunile inculpatului nu ca șapte infracțiuni separate ci doar o infracțiune prevăzute de art. 320¹ Cod penal;

- la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect s-a bazat pe prevederile art. 30 Cod penal și a menționat că o infracțiune se consideră prelungită atunci când persoana săvârșește, la diferite intervale de timp, dar în realizarea unei rezoluții unice, acțiuni sau inacțiuni care prezintă fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, însă, în mod eronat a concluzionat că, acțiunile ilegale ale inculpatului Podubnii Ion urmează a fi calificate nu ca 7 infracțiuni separate, bazându-se că la caz nu au fost emise 7 ordonanțe de protecție a victimei violenței în familie ci doar o singură ordonanță, referitor la care Podubnii Ion nu a executat măsurile indicate. În astfel de circumstanțe, consideră apelantul, că instanța de fond nejustificat a concluzionat că Podubnii Ion a săvârșit doar o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal și în cazul dat sentința urmează a fi casată;

- din învinuirea înaintată lui Podubnii Ion se constată că, infracțiunile au fost începute și consumate la: 07 august 2019; 07 august 2019; 09 august 2019; 13 august 2019; 16 august 2019; 17 august 2019 și 08 septembrie 2019, prin urmare consideră că, inculpatul a săvârșit un concurs de infracțiuni și instanța de judecată urma sa-i aplice acestuia pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilindu-i o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total sau parțial;

- instanța de judecată nu a ținut cont de caracterul social periculos al faptelor comise și de consecințele care puteau surveni prin încălcarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie;

- la delimitarea faptei incriminate inculpatului nu s-a ținut cont de totalitatea circumstanțelor cauzei, în special nu a fost luată în considerație personalitatea infractorului, metodele și mijloacele săvârșirii infracțiunilor, caracterul și modalitatea săvârșirii acestora, cauzele continuării și încetării acțiunilor infracționale, precum și conduita infractorului atât până la comiterea infracțiunii, cât și după consumarea ei;

- prin neaplicarea în privința lui Podubnii Ion a unei pedepse pentru concurs de infracțiuni, nu a fost atins scopul legii penale. Prin tragerea la răspundere penală a lui Podubnii Ion, urmează a fi exercitată o influență pozitivă asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșescă infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, în rezultatul audierii inculpatului și cercetării bazei probante administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond corect a constatat vinovăția lui Podubnîi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal - neexecutarea măsurilor din ordonanțele de protecție a victimei violenței în familie din 01 august 2019.

Având în vedere starea de fapt reținută de instanța de fond, inculpatul este învinuit, că la 07.08.2019 ora 10:00, 07.08.2019 ora 15:15, 09.08.2019 ora 21:45, 13.08.2019 ora 15:55, 16.08.2019 ora 21:10, 17.08.2019 ora 20:25, 08.09.2019 ora 11:20 a încălcat ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria Soroca sediul Florești din 01.08.2019.

După cum reiese din materialele cauzei, toate acțiunile inculpatului au fost realizate precum prevede art. 30 Cod penal, cu o intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice, dar în realizarea unui scop unic și care alcătuiesc în ansamblu aceiași infracțiune - art. 320¹ Cod penal - neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria Soroca sediul Florești din 01.08.2019.

Având în vedere cele expuse, prevederile art. 32 și 33 Cod penal, sunt străine speței de față, or, instanța de apel a reiterat că, în cauza penală deferită judecății, toate acțiunile inculpatului se încadrează în componența unei singure infracțiuni.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, Podubnîi Ion, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a respectat cerințele dispozițiilor art. 61, 75 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, precum și alin. (8) al normei date.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond întemeiat a constatat circumstanțele de drept și de fapt la caz, și anume că nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante și atenuante, că inculpatul Podubnîi Ion a recunoscut vina, fiind de acord ca examinarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost în conflict cu legea (f.d. 104, 106), s-a căut sincer de cele comise, nu este angajat în câmpul muncii.

La fel, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect și întemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare, pe motiv, că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, se căiește în cele comise este fără antecedente penale și la fel ține cont de poziția părții vătămate, care nu are pretenții față de inculpat.

Subsecvent instanța de apel a respins argumentele acuzării privind solicitarea aplicării în privința lui Podubnîi Ion a unei pedepse pentru concurs de infracțiuni, or, instanța de fond în mod corect a stabilit că, toate acțiunile inculpatului Podubnîi Ion au fost realizate precum prevede art. 30 Cod penal, cu o intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice în realizarea unui scop unic și care alcătuiesc în ansamblu o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian care

invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu restituirea cauzei la nouă rejudecare în instanța de apel, invocând că instanța de judecată în mod eronat a calificat acțiunile inculpatului nu ca șapte infracțiuni separate ci doar o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal, fără a motiva recursul sub acest aspect.

5. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La fel, în argumentarea recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit reține că, autorul recursului nu este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, invocând că instanța de judecată în mod eronat a calificat acțiunile inculpatului nu ca șapte infracțiuni separate ci doar o infracțiune prevăzute de art. 320¹ Cod penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, corect încadrând juridic acțiunile comise de către Podubnîi Ion în baza art. 320¹ Cod penal.

În opinia Colegiului penal lărgit, recurentul invocă în recurs aceleași motive pe care le-au indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată corect constatând, că acțiunile comise de către inculpat la data de 07 august 2019; 07 august 2019; 09 august 2019; 13 august 2019; 16 august 2019; 17 august 2019 și 08 septembrie 2019, potrivit prevederilor art. 30 Cod penal, comise cu o intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice, dar în realizarea unui scop unic, alcătuiesc în ansamblu aceeași infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de

a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

Totodată, verificând hotărârile atacate sub aspectul individualizării corecte a pedepsei, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia. Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond au ținut cont inclusiv de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art.90 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Referitor la argumentul recurentului precum că, la stabilirea pedepsei inculpatului nu s-a ținut cont de totalitatea circumstanțelor cauzei în special nu a fost luată în considerație personalitatea infractorului, metodele și mijloacele săvârșirii infracțiunilor, caracterul și modalitatea săvârșirii acestora, cauzele continuării și încetării acțiunilor infracționale, precum și conduita infractorului atât până la comiterea infracțiunii, cât și după consumarea ei Colegiul penal, în prezenta speță nu îl va considera suficient pentru a interveni în hotărârile judecătorești ale instanțelor de fond, în vederea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse pentru concurs de infracțiuni. Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului corect au concluzionat că, toate acțiunile inculpatului Podubnii Ion au fost realizate potrivit prevederilor art. 30 Cod penal, cu o intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice în realizarea unui scop unic și care alcătuiesc în ansamblu o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept, iar din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că în cauza dată nu și-a găsit confirmare temeiul de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că, recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de

circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Podubnii Ion xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 aprilie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Dosarul nr. 1ra-46/2022

1-19197201-01-1ra-11012022

01 martie 2022

mun. Chișinău

**O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir**

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Podubnii Ion Serafim.**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, a fost respins recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe Podubnîi Ion Serafim, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Bodareu Octavian, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe Podubnîi Serafim Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-4 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, nr. 1ra-46/2022, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția în speța dată nu sunt de acord, reieșind din următoarele considerente.

Criticând decizia instanței de apel, procurorul a invocat următoarele motive:

"Temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, deoarece, s-a aplicat o pedeapsă blândă în coraport cu faptele comise sau instanța a emis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Sentința și decizia instanțelor de judecată le considerăm ilegale, nemotivate și neîntemeiate. Decizia instanței de apel urmează a fi casată deoarece instanța de judecată în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor administrate și a calificat acțiunile inculpatului nu ca șapte infracțiuni separate ci doar o infracțiune prevăzute de art. 320¹ Cod penal.

O infracțiune se consideră prelungită atunci când persoana săvârșește, la diferite intervale de timp, dar în realizarea unei rezoluții unice, acțiuni sau inacțiuni care prezintă fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni. Instanțele de judecată, însă, în mod eronat au concluzionat că acțiunile ilegale ale inculpatului Podubnîi Ion, urmează a fi calificate nu ca 7 infracțiuni separate, bazându-se că la caz nu au fost emise 7 ordonanțe de protecție a victimei violenței în familie ci doar

o singură ordonanță, referitor la care Podubnii Ion nu a executat măsurile indicate. În astfel de circumstanțe, instanța de fond și cea de apel nejustificat a concluzionat că Podubnii Ion a săvârșit doar o infracțiune prevăzută de art. 320¹ Cod penal și în cazul dat decizia urmează a fi casată.

Din învinuirea înaintată lui Podubnii Ion se constată, că infracțiunile au fost începute și consumate la: 07 august 2019; 07 august 2019; 09 august 2019; 13 august 2019; 16 august 2019; 17 august 2019 și 08 septembrie 2019, prin urmare, inculpatul a săvârșit un concurs de infracțiuni și instanța de judecată urma să-i aplice acestuia pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilindu-i o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total sau parțial”.

Consider că recurentul are dreptate invocând calificarea greșită într-o singură infracțiune și nu ca 7 episoade separate ale aceleiași infracțiuni, fiindcă episoadele descrise și probele examinate nu dovedesc o intenție unică. Astfel, urma a fi calificat fiecare episod separat, cu stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune, cum prevede art. 84 alin. (1) Cod penal, aplicând pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni.

Totodată, constat că în speța dată s-a ignorat aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243).

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, "*amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei*".

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai in rem (cu privire la anumite infracțiuni) și in personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Am rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Podubnîi Ion, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința lui.

5. Pentru aceste motive am propus soluția indicată în pct. 2 a acestei Opinii separate, dar aducându-se motive neconvingătoare asupra calificării acțiunilor inculpatului Podubnîi Ion și fără a oferi vreo motivare în decizie asupra aplicării Legii nr. 243, s-a adoptat o altă soluție, cu ce nu sunt de acord.

Judecător

Timofti Vladimir